

פניני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן - שְׁוִיתִי ה' לְנִגְדֵי תַמִּיד

"אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּךְ" (דברים ג, כד)

אמר להם בעל התניא: "אני לא גנבתי את הכף, זה לא אני!". הם חיפשו בסביבתו, אולי הכף נפלה והם לא שמו לב. אך הם לא מצאו. בסופו של דבר נאלצו לבקש ממנו שיוריד את המעיל שלו כדי שהם יחפשו בכיסים שלו, בעוד שהוא מכחיש וטוען בכל תוקף שהוא לא הגנב וזה לא הוא!

הם חיפשו לעיני כל האנשים מסביב במשך דקות ארוכות ולא מצאו את הכף והיו לו בזיונות גדולים מאוד.

כשהוא יצא מהעיירה, הרב הבין שהמגיד בכוונה שלח אותו ולכן הגיע אל המגיד, סיפר לו את כל מה שאירע עימו, ושאל אותו לפרש העניין.

אמר לו הרב המגיד: "אתמול כשנקשת על הדלת ושאלתי: 'מי שם?' - ענית: 'זה אני!'. ולכן היית צריך להגיע אל העיירה ולצעוק: 'זה לא אני', שתבין שאין עוד מלבדו!!!"

אם אדם מרגיש שזה 'אני' אזי מהשמיים מסדרים לו להרגיש 'זה לא אני'. החוכמה בחיים היא לשמור תמיד על מידת ההשתוות ולדעת שהכל מגיע מאת ה' יתברך, בין כשמדובר בנסיונות אותם עליו לעבור ובין כשמדובר בתקופות של נחת ושלווה וכן בהצלחות בחיים.

כותב האדמו"ר הרב יהודה אריה לייב אלטר מגור זצוק"ל ('השפת אמת' זיע"א): "מידת ההשתוות שמשבחים אותה מאוד היינו לקבל כל המאורעות בשווה, שתדע שהכל מאת ה'. אם אין האדם משתנה כשפגעה בו מידת הדין, אין קיום לקללה וחולפת ועוברת ממנו, אך אם חס ושלום האדם מתפעל יותר מדאי, בזה נותן קיום וחיזוק להרע". ע"כ.

גם כשבאים על האדם ניסיונות קשים, אם הוא מתחזק והולך עם הקב"ה עד הסוף, דהיינו שלא משנה ממנהגיו הטובים, לא משנה מהשמחה שיש לו, לא משנה מהאמונה והביטחון שיש לו, אז מובטח לו שהקללה תחלוף, מכיוון שאין לה כלי קיבול לרבוץ עליו. הקללה מוצאת מקום רק אצל מי שמתפעל ממנה ומשתנה.

פעם אחת הגיע האדמו"ר הזקן, הרב שניאור זלמן מלאדי זצוק"ל ('בעל התניא') אל המגיד הרב דב בער ממעזריטש זצוק"ל. הוא נקש בדלת והמגיד שאל: "מי זה?".

ענה לו בעל התניא שזה הוא! המגיד פתח את הדלת הם ישבו ודיברו וכו'. בסיום דבריהם, המגיד ביקש ממנו שיסע למחרת אל העיירה הסמוכה.

בעל התניא שמע לדברי המגיד ולמחרת נסע אל העיירה. בדיוק כשהוא נכנס לבית המדרש, עשו שם ברית מילה. הוא התיישב לסעודת מצווה אבל באמצע הסעודה נעלמה כף מזהב טהור...

מובן שהוא היה היחיד מבין המוזמנים שאף אחד לא הכיר, ומכיוון שכך, ביקשו ממנו בעדינות שישב את הגזילה.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה-ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת-הצלחה בכל העניינים י.מ.ש כדורי י.מ.ש כדורי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה מיטל בת מלכה טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית אנאל חביבה בת שולמית שושנה שירה בת סילביה סיון רבקה בת אלן אסתר אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה אסף בן סופיה דגנית בת שושנה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בן אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבויין תש
יום	19:01	20:12	21:05
ת"א	19:19	20:10	21:02
מיסב	19:22	20:13	21:05
ב"ב	19:19	20:10	21:02

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - בשולי גוים - חלק א'

מה טעם האיסור של בישולי גוים ובאלו תנאים קיים האיסור?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

טעם האיסור לאכול מאכלים, שבשולו על ידי גוי, מכיוון שחששו חכמים שמחמת האכילה איתם יבוא לקירוב עימם ועלול להתחתן עם בנותיהם. **מקורות:** רמב"ם (פ"ז ממאכלות אסורות ה"ט). האיסור מופיע בשו"ע (יו"ד סימן קיג ס"א). וכתב הט"ז (סק"א) עיקר הגזירה משום חתנות. ע"כ. ואין אוסרים בישולי גוים משום שכליו אסורים, מכיוון שקיימ"ל סתם כלים אינם בני יומם כמ"ש השו"ע (יו"ד סימן קכב ס"ו). וע"ע בספר וילקט יוסף- סתהון (כלל ה).

ויש אומרים כי טעם האיסור, שלא יהיה ישראל רגיל אצלו במאכל ובמשתה – ויאכיל אותו הגוי דבר טמא. רש"י (עבודה זרה לח. ד"ה מדרבנן). אולם רש"י (שם לה ע"ב ד"ה שלקות) הסביר כי טעם האיסור משום חתנות. והב"ח (רס"י קיב) כתב ליישב שבגמרא מוכח שבכולן גזרו משום בנותיהן, אלא אסמכתא דקרא הוא, כדי שלא יאכיל אותו דבר טמא.

איסור בישול גוים הוא דווקא בכל התנאים הבאים ואם חסר עפילו אחד מהתנאים אין איסור בישול גוים:

א. המאכל אינו נאכל כמות שהוא חי וצריך בישול. **מקורות:** שו"ע (שם ס"א). משום שבכהאי גוונא, שנאכל חי אין כל חשיבות לבישול. ראה 'חכמת אדם' (כלל סו אות א). ואפילו אם כשאנחנו מבשלים את המאכל הוא יותר טוב מאשר לאכולו חי, אין בזה איסור וכמ"ש הריטב"א ע"ז (לח.).

ב. שיהיה המאכל עולה על שולחן מלכים – כלומר לפני אנשים חשובים או בסעודות חשובות כגון חתונה. **מקורות:** שו"ע (שם). ובמאכל שאינו חשוב, אין דרך להזמין ואין חשש חיתון, ט"ז (סק"א). והאריז"ל בספר טעמי המצוות (פר' וילך דס"ב ע"א ד"ה מי) כתב, דלאו דוקא עולים על שולחן מלכים, אלא גם אם עולים על שולחן שרים יש בהם משום בישולי גוים. וכ"פ הרחיד"א בשו"ת 'חיים שאל' ח"א (סימן עד אות עו). וב'שירי ברכה' (סימן קיג סק"ב). וכ"כ ב'זבחי צדק' (שם סק"ב). וב'בן איש חי' (פרשת חוקת ש"ב אות ט). וצריך דווקא את שני התנאים כדי לאסור, כ"כ התוספות (ע"ז לח. ד"ה איכא ביניהו).

ואין הולכים בזה אחרי רוב העולם אלא לפי המקום שבו הוא נמצא. **מקורות:** 'שדי חמד' (מערכת בישולי גוים אות יב).

ג. ללפת את הפת- כלומר כשאוכלים סעודה עם פת המאכל עולה על גבי השולחן. **מקורות:** כמבואר בשו"ע (יו"ד שם ס"א). ומה שכתב השו"ע (שם) או לפרפרת שבשולו גוי וכו' אסור משום בישולי גוים. ואם כן, לכאורה יש בישולי גוים אף באותם קינוחים, וכמ"ש הט"ז (שם ס"ק יד) ובספר 'וילקט יוסף- סתהון' (כלל ג). כתב הרב 'פרי חדש' (שם סק"ג) לבאר, שכאשר המאכל בא לקינוח בסוף הסעודה, אין בו איסור, וכמו שכתב הרמב"ם (פ"ז ממאכלות אסורות) שיש בישולי גוים בפרפרת, היינו ללפת את הפת. הו"א אומר לפרפרת, כשמלפתים בו את הפת. וכ"כ הרחיד"א ב'שירי ברכה' (סימן קיב ס"ק יא) בשם הגאון רבי ישועה זיין בשו"ת 'שערי ישועה'. וראה מה שנכתב להלן בהמשך בדיון פיצוחים וכדומה שבשולו או ניקלו על ידי גוי.

מדות נאצלות

להלן סיפור המעובד מתוך 'לעניין הלכה' (בהעלותך ה'תשע"ט) ובו ניתן ללמוד מי הם מנהיגים אמיתיים וכיצד טובתם האישית לא נחשבת למאומה אלא רק טובת הזולת וגם כאשר פוגעים בהם, העניין היחידי, שנמצא בראש מעיינם הוא הדאגה לזולת. וכן כיצד הם בשכלם הזך והישר הגיבו במקרים אלו.

סיפר המרא דאתרא של מודיעין עילית, הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א, שלפני כארבעים שנה היתה קבוצת נערים בארצות הברית שמצאו להם 'תעסוקה' בזמנם הפנוי, והתחילו להעזיז פניהם ולהתקשר לרבנים בשעות הלילה ולשאלו אותם שאלות של מה בכך. לילה אחד בשעה מאוחרת, נער אחד מהקבוצה הזו התקשר למרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל. הרבנית שאלה, אם מדובר בשאלה דחופה (מרן הרב משה פיינשטיין היה עונה גם באמצע הלילה מכיוון שהיה מקבל גם שאלות קשות של פיקוח נפש), והנער השיב, כי אכן מדובר בשאלה שאינה סובלת דיחוי.

הרבנית העירה את הגאון, שכבר היה בשנותיו המאוחרות, וקימה זו היתה כרוכה עבורו בטרחה גדולה, של נטילת ידיים וברכת התורה. כששמע הצדיק את השאלה, לא הגיב כלום, רק התחיל לחקור את הנער איפה הוא לומד, איזו מסכת, ואיזה דף. התברר לו, שהנער לא יודע ולא מבין כלום, ממה שהוא לומד. רבינו התחיל ללמוד איתו את הגמרא לאט לאט כמה וכמה פעמים במשך שעה שלימה, עד שהוא הבין, ולסיום אמר לו לשאלו את הרב שלו שאלה חזקה על התוספות.

למחרת הנער הציג את השאלה באמצע השיעור והרב התפעל מאוד מהקושיא, שהעסיקה אותו במשך מספר ימים, עד שמצא תירוץ, ושיתף בזה את התלמידים. הנער הרגיש התרוממות גדולה והתחיל לבכות: "הגאון רבי משה פיינשטיין, רבה של כל ארצות הברית מאמין בי! הרב למד איתי ומאמין שיצא ממני משהו". כתוצאה ממאורע זה הנער קיבל טעם בלימוד וכעת משמש כר"מ בישיבה בארה"ב.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הנסתר הרב חיים אבישלום כהן פרחיה- החלבן זצ"ל

הצדיק הנסתר הרב חיים אבישלום כהן פרחיה הידוע כהחלבן מגבעתיים- נולד בשנת ה'תרצ"ה (1935) ביפו. בתחילת שנות ה-30 הקים אביו מחלבת גבינות בשם 'מחלבת הכהנים' בתל אביב. כבר כשהיה רך בשנים, גילה עניין גובר והולך בספרי הקבלה. האב לקח אותו לשיעורי חבורת המקובלים והוא נעשה לתלמיד מן המניין. בשנות ה-60 הקים אחיו את 'מחלבת דשן' בגבול שבין גבעתיים לתל-אביב ורבינו מגיל 20 בערך התחילו לעבוד למחייתו במחלבה זו בשותפות עם אחיו.

לאחר שהתגלה, התחיל ללמד שיעורים בגמרא ובקבלה בכולל 'השלום' בגבעתיים. רבים פנו אליו ונושעו. ראשי ישיבות עלו להתייעץ איתו. **בעל רוח-הקודש. גאון בנגלה ובנסתר. לא הסכים לקבל כסף עבור ברוכותיו. היה רגיל להפריש 90% ממשכורתו לחלוקה לעניים.** החזיק במסירות נפש במשך שנים רבות את הכולל של הגאון רבי שמעון בעדני (חבר מועצת חכמי התורה) וכן החזיק כוללים של אברכים ותהילים לבנים ובנות בכל שבת בירושלים ובבני-ברק.

תמך באופן קבוע בשירת הבקשות. **ענותו. מעולם לא אהב שמצלמים ומפרסמים את מדברים או סחים אודותיו.** מקומו בביה"כ היה בסוף השורות בספסל בצד. קירב כל יהודי ויהודי לאביו שבשמיים באהבה וחיבה גדולה. עבד את קונו במסירות נפש ונתן עניו על צורכי אברכי הכולל שהיו עבורו כבנים ממש. כל חייו הירבה להתפלל ולבכות לה' ותחינותיו היו מתוך רגש פנימי חזק. נפטר בי"ב אב ה'תשע"ט (2019). חי כ-84 שנים. ציונו בבית-העלמין סנהדריה בירושלים.

אביו: הצדיק הנסתר הרב עזרא אברהם. **אימו:** מרת בלנקה. **אשתו:** מרת אדית. **ילדיו:** 4 ילדים. **מרבותיו:** הגאונים המקובלים- ר' יהודה זרחיה הלוי סג"ל (רב שכונת קריית שלום), ר' יהודה ליאון פטילון (המכונה 'הצייר'), ר' משה יעקב רביקוב ('הסנדלר'), ר' יוסף וולטוך ('מנקה הרחובות'). **חברותא:** המקובל הרב יצחק בצרי. **מספריו:** **טללי חיים-** על התורה ועל המועדים על פי תורת הסוד **יאורות חיים-** על חמישה חומשי תורה **יאור פני חיים-** על התורה **יהקיצו ורננו-** על הגאולה **יוחד לבבנו-** עבודת הכוונה והדבקות הפנימית **אישי יהודי- פורים יאחת שאלתי-** אמונה לבני הנוער.

הייתה תקופה בה האברכים בכולל 'ישיבת השלום' - גבעתיים עסקו בעניין מסוים ביורה דעה. רבינו זצ"ל הגיע להתפלל מנחה גדולה והתעניין באיזה נושא האברכים עסקו היום. רבינו העיר להם שנפלה טעות בלימוד שלהם וביקש מהם לחזור ולעיין שנית. האברכים הראו לו טבלת סיכום של הסימן והוא ביקש שיתבוננו שוב. מיד אחרי התפילה התיישבו האברכים וחזרו שוב על הלימוד מחדש משיטות הראשונים והבית יוסף ועד פסיקת השולחן ערוך ומצאו שאכן שגו בצורה בולטת. למחרת בעת שהרב הגיע למנחה שאלו אותו: "מניין הרב ידע זאת?". וסיפר שלפני שיצא מהמחלבה, ישב על כיסא ולפתע התמלא כל החדר באור עצום ונכנס אליו יהודי מהעולם העליון ואמר לו: "לך ואמור לאברכי הכולל ששגגה יצאה מתחת ידם".

○ יפר מר נחום לנגנטל כי הביא לרבינו אישיות מוכרת וחשובה. אדם שהגדיר את עצמו כמי שלא רואה נחת כי היו לו שלושה ילדים לא נשואים. אמר לו הרב: "אל תיכנס ללחץ. בשנה הבאה תבוא אליי עם שלוש בשורות טובות". **ובאמת, בשנה אחת שלושת ילדיו התחתנו.**

באחת הפעמים גילה: "אני רואה אותיות כתובות על מצחו של אדם וזו מתנת שמיים". באותיות היו רמוזים מעשיו של האדם. במוצאי חג סוכות היו רגילים לעלות אליו למחלבה יחד עם האתרוג וכשהיה בוחן בעיניו הקדושות את האתרוג שבירכו עליו במשך חג סוכות היה אומר לאדם מה עליו לתקן, באיזה מידה הוא לקוי כמו גאוה כעס וכדו' גם היה אומר מה הוא רואה לגבי המאורעות העתידיים להיות במשך אותה השנה. אנשים העידו שהרב היה מגלה להם כשהתבונן באתרוג שלהם כמה מסכתות הם סיימו במשך השנה ומה דרגת הלימוד וכמה זמן הקדישו להתעלות והיה קולע למקומות הכי חבויים אצל האדם ומדבר ומוכיח על נקודות במידות ודרך ארץ שאין אדם שם על ליבו וחושב עליהם כלל.

פעם אחת אדם נכנס אדם לכולל בשעת הצהרים ומסר לרב פתק עם שמו לברכה ולפתע הצדיק התחיל לצעוק עליו בקולי קולות: "פה זה כולל. אתה יודע מה זה כולל? תצא מכאן". כשאותו אדם יצא, אמר הצדיק לאברכים התמהים: "אל תיבהלו, על איש זה נגזר להיכנס לבית הסוהר ובביזיונות אלו המתקתי מעליו הכל והסרתי מעליו את איום המאסר". לאחר מכן ביררו את העניין אודותיו והתברר שנעשה לו נס ונעלם תיק הראיות וניצל מהתסבוכת בה היה מצוי, וכשבא אחר כך להודות לרב אמר לו הצדיק: "אני יודע, אני יודע".

כבר מגיל שש ניכר בו שנועד לגדולות פעם סיפר שבעת שנכנס לבית הכנסת בראש השנה ושמע תקיעת שופר אמר לאביו שהוא שומע עוד תקיעת שופר ואמר לו אביו שלא ידבר על כך **משום שרק הוא שומע את זה וזה קול השופר המשתלשל ויורד מן העולם העליון.**

○ יפר יהודי שהגיע למחלבה והרב צעק עליו צעקות גדולות ללא הפסקה וגם כשהתחיל לצאת הרב הלך אחריו והמשיך לצעוק עד הכביש הראשי. אותו אדם תהה מדוע, מה פשע ומה חטא שהרב התנהג אליו בצורה שכזו. לאחר מכן עלה אותו אדם על רכבו ופתח בנסיעה. בדרך נסע בתוך מנהרה ונכנסה בו משאית ענקית. הרכב נמערך לגמרי אך הוא יצא בריא ושלם. למחרת הגיע אותו אדם למחלבה והודה לרב על הנס העצום שפעל בשבילו.

באחת הפעמים הגיע אדם לכולל עם תינוק על הידיים וסיפר כי התינוק מפרכס כל הזמן והרב צעק עליו שיצא מהכולל. אמר לו אותו אדם שבא רק לבקש ברכה ושוב צעק עליו, ואחרי זה סיפר שמאותו הזמן שהרב צעק עליו, התינוק הפך להיות בריא לחלוטין ולא היו לו יותר פרכוסים.

הסיפורים המופלאים מעובדים מהעלון 'ברכת חיים'

עמידה בְּנֶסֶיוֹן וְשִׁכּוֹר

כשהחזרתי לו את התיק? הן זימנו לי את הכסף מן השמיים, האם לא רצו שאקח אותו?!"

ניסיתי להעמידו על טעותו ולהסביר לו את ההלכות העוסקות בחפץ שהונח – ולא אבד, וכן, אף אם התיק היה אבוד ולא מונח - היה מחובתו להכריז על האבידה ולמצוא את בעליה, שכן יש סימנים מובהקים וניתן למצוא את הבעלים.

בסיום, החמאתי לו על התנהגותו הישרה ועל העובדה, שהצליח לעמוד בניסיון כזה קשה.

לאחר כשנתיים נפגשנו שוב, היה זה בסמינר לתודעה יהודית, שאורגן על ידי אחת התנועות העוסקות בהפצת היהדות. החקלאי קידם את פני במאור פנים ובשמחה.

הכיפה שהיתה על ראשו נראתה כמונחת שם באופן קבוע, ולא כמזדמנת, ציצייתו השתלשלו החוצה וכל כולו – שומר תורה ומצוות. הוא הזכיר לי את אותו מעשה, ואמר: "בוא תשמע את סופו של המעשה.

מצבי הכלכלי הלך והידרדר, והגעתי עד פת לחם ממש. את חובותיי לא יכולתי לפרוע. נאלצתי מחוסר ברירה להעמיד את אדמותי למכירה.

שלוש מאות אלף שקל היה המחיר המקסימלי, שהמודדים המתווכים והשמאים העריכו שיהיה ניתן לקבל תמורת הקרקע. היה זה מחיר טוב, וחיכיתי בסבלנות עד שיימצא לקוח שיהיה מוכן לשלם מחיר כה גבוה...

אך מה עשה הקב"ה? גרם להפצת שמועה כי האזור שבו מצויה הקרקע עומד להחליף את יעודו – מקרקע חקלאית לקרקע עירונית.

בין לילה קפץ המחיר, וכעבור ימים אחדים מכרתי אותה בשלוש מאות חמישים וחמישה אלף שקל. חמישים וחמישה אלף מעל למחיר המקסימלי שעריכו.

כעבור זמן קצר התברר שהייתה זו שמועת שווא. אלה שתיכננו את שינוי היעוד של האיזור חזרו בהם בגלל לחצם של ארגונים ותנועות חלקאיות והמחירים חזרו למה שהיו.

כעבור חודשים אחדים, שבתי ורכשתי את אדמתי, לאחר שהחליפה מספר בעלים, ושילמתי עבורה שלוש מאות אלף שקל בלבד. נותרו בידי חמישים וחמישה אלף שקל עודפים, אשר איפשרו לי לשלם את חובותי ולהיחלף ממצוקתי..."

הקב"ה מזמן לנו ניסיונות על כל צעד ושעל, אך יצר הרע מתעתע בנו ומנסה להניא אותנו מדרך הישר. אדם הזוכה לעמוד בניסיון, שכרו מובטח, והוא עולה ומתעלה במסילה העולה בית אל-ל...

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך גיליון 'למען אחי' המראה בעליל כי דבר שאדם לא לקח באיסור, יגיע אליו בהיתר ומה שכתוב לאדם- יגיע אליו.

הרב גרוזמן, מרצה בארגון 'ערכים', נפגש עם חברו משכבר הימים החקלאי, אשר סיפר לו סיפור מפעים זה: "לדאבון ליבי, עקב הבצורת אבד לי כל היבול החקלאי, שכה ציפיתי לו ותליתי בו תקוות רבות.

בדקתי את החשבון שלי ונדהמתי לגלות, **שסך כל חובותי מגיע לחמישים וחמישה אלף שקל.** ידעתי, כי אני מרושש ועלול להגיע לפשיטת רגל. אט אט ניסיתי לערוך תרשים של החזרת חובות וראיתי, כי מצבי חמור מאוד.

על מנת להשכיח את צערי ואת מרת נפשי החלטתי לצאת מן הבית כדי להשתתף בחתונה של ידיד שעמדה להתקיים באחד האולמות שבעיירה הסמוכה.

נסעתי לשם, החניתי את רכבי בחיפזון ומיהרתי לצאת כדי להגיע לאולם מבעוד מועד, אך הופתעתי לראות, כי על כנף המכונית, שחנתה לימיני מונח תיק צד גדול.

הרמתי את התיק ונדהמתי מכך שהיה כבד מאוד, כאשר פתחתי אותו ראיתי חבילות של שטרי כסף. ללא מחשבה יתירה פתחתי את דלת המכונית שלי, והשלכתי את התיק על הרצפה, נעלתי את הדלת ומיהרתי לחופה.

בתום החתונה חזרתי למכונית. ראיתי אדם ניצב בסמוך למכונית, עליה היה מונח 'תיק המטמון', והתנהגותו נואשת. הוא היה אחוז דאגה. שוטר, שעמד לידו, ניסה לעודד אותו ולהרגיעו.

התברר שלפני עמד 'בעל האבידה' עצמו, אשר סיפר כי מעסיקו, בעל תחנת דלק מפורסמת, נתן בידו את פדיון היוםי כדי שיפקידנו בבנק. **הוא עצמו אינו זוכר, היכן הניח את התיק וכיצד נעלם.**

ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "מה היה סכום שבתיק?" - "חמישים וחמישה אלף שקל" השיב, למרבה הפלא...

לרגע חשבתי בליבי, שמן השמיים זימנו לי את המטמון, כדי שאשלם את חובותי ואחלץ מן המצוקה, ואף חשבתי, כי מן הראוי שאתעלם מן האיש ומבעייתו ואנהג בתבונה: 'מציאה הבאה לידך אל תחמיצנה!'

אך מצפוני הורה לי אחרת, הבנתי כי איטיב עם עצמי אם לא אבנה על חורבנו של הזולת. קראתי לאיש, פתחתי את רכבי והחזרתי לו את רכושו."

כאן עצר החקלאי לרגע, הביט סביבו ושאל אותי: "האם אינך חושב, שנהגתי שלא כדין? האם לא הייתי שוטה,

לע"נ תנצב"ה	הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חוה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
---	---	--	--